

Markovits Judit, szakpedagógus, mediátor
Budapest

125 év a köznevelés szolgálatában

Tudósítás

*Fontos az óvodapedagógusok tájékoztatása a Magyar Pedagógiai Társaság legutóbbi emléküléséről. A hazai óvodapedagógia, amit 1828-tól számíthatunk, speciális szemléletével és módszereivel folyamatosan gazdagította a hazai pedagógia tudományos fejlődését. A 125 éves MPT egyik legaktívabb csoportja éppen az óvodapedagógusoké, konkrétan a **Kisgyermeknevelési Szakosztály**, élén **Villányi Györgyné, Jutkával**.*

Jó alkalom volt ez az ünnepi esemény arra is, hogy kifejezze, a pedagógia, hogy számos kiforrott módszere ellenére sem egy „lezárt” tudomány. Az emberrel foglalkozó kutatások eredményeire mindig érdemes odafigyelni, azokat beépíteni a gyakorlati pedagógiai munkába.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem „K” épületének dísztermében 2016. november 29-re összehívott konferencia célja nem a múlt felidézése, éppen ellenkezőleg, a jövőbe tekintés volt: „**A pedagógia új dimenziói**” címmel.

Megnyitójában **Kraiciné Szokoly Mária** elnökségi tag méltatta az MPT alapítók érdemeit és az alapítás meghatározó jelentőségét.

Az MPT elnöke, **Benedek András is** büszke rá, hogy az MPT az ország legrégebbi civil szervezete. A Társaság olyan történelmi tapasztalatokkal rendelkezik, melynek értékét és jelentőségét partnereink, vitapartnereink sem hagyhatják figyelmen kívül.

Az eseménynek helyt adó, és idén már 235 éves Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem rektora, **Józsa János** meleg szavakkal köszöntötte a konferencia résztvevőit.

A plenáris ülés programja:

Topál József „*A társas tanulási képességek neurofiziológiai alapjai*” címmel tartott előadásában a legújabb genetikai- és neuro-biológiai kutatások eredményeiről szólt.

Amiről az oktatási rendszer alapját képező óvodapedagógia számára lényeges ebből az érdekes előadásból kiemelni az az, hogy az emberi agy sokkal nagyobb plaszticitással bír, mint azt korábban a kutatók feltételezték. Emiatt képes akár az életünk végéig a tanulást irányítani.

A csoportban végzett tanulás jobban segíti például a rögzítést és az az előhívást is. Mindez elsősorban a neuron-kapcsolatok minőségétől függ.

Király Ildikó „*A természetes pedagógia a kognitív pszichológia nézőpontjából*” című előadásában hangsúlyozta, hogy a kisgyermekkor nyitottságot és képességet ki kell aknázni a közösségben folyó fejlesztéskor. A pedagógus különös figyelme mellett, és a nevelési tartalmak jó megválasztásával történik mindez.

Nyíri Kristóf „*Konzervatív pedagógia a 21. században – Ismeretmegőrzés, hálózott tudás, képi gondolkodás*” címet adta előadásának. Bevezetőjében meghatározta, mit ért konzervatív pedagógián: *mindenképpen politika-semleges, a nemzedékek megélhetéséhez szükséges tudást közvetítő, és paradoxonokkal teli szemléletet.*

A XXI. században a lokális és a nem központosítható tudás összefonódik.

Értékes lenne, ha a kritikai érzék, a kreativitás és más kognitív képességek a tudás közös alkotóivá válnának. Mégis a kezdetekkor nélkülözhetetlen az ismeretek közlése, amely a későbbi tudás alapját fogják képezni. „*Képi realizmus jellemzi globalizálódó világukat, segítségével komoly feladatunk kultúránk közvetítése és megőrzése.*”

Bengi László „*A pedagógus alakja a magyar irodalomtörténetben*” sok idézettel tarkított előadásában az érző, az eleven, a tekintélyes pedagógus típusok aspektusából vizsgálódott. **Gárdonyi Géza** „*Az én falum*” című elbeszélése jól érzékelteti a tanító társadalmi kiszolgáltatottságát. **Móricz, Ottlik, Szabó Magda** alakjai a kétirányú hatalom szolgálói. **Babitsnál, Kosztolányinál** is a tanítás alapvetően nyelvi kérdés. „*Napjainkban a pedagógus feladata az életszerű tudás közvetítése.*”

A szünetben a Magyar Pedagógiai Társaság szervezeti egységeiről készült poszter kiállítást tekinthettük meg. Nagy méretben, jól áttekinthető táblákról megtudhattuk milyen sokféle munkaközösségben szervezik az MPT-ben, mind az elméleti, mind a gyakorlatot támogató szakmai munkát. Külön köszönet ezért a szervezőknek éppúgy, mint az ajándékként mellékelt Jubileumi tanulmánykötetért.

Az „**A**” szekcióbeszélgetés témája: *A tanulóképesség határai és csatornái – a szociális determináció.*

A szekcióbeszélgetést **Kraiciné Szokoly Mária** és **Trencsényi László** vezette.

Korreferensek: **Czakó Kálmán, Derdák Tibor, Gloviczki Zoltán, Gyarmathy Éva, Hegyi-Halmos Nóra** voltak.

Kraiciné Szokoly Mária néhány szóval megemlékezett a nemrég elhunyt **Zrinszky László** professzorról, aki a jelen lévők közül is sokak tanítója volt az ELTE-én.

A „**B**” szekció a „*Hierarchikus tudás, demokratikus megosztás – mission impossible?*” címmel látott munkához, **Fábri György** vezetésével. Korreferens **Setényi János** volt.

A „**C**” szekcióban meghirdetett „*A digitális környezet, mint a tanulás elsődleges közege*” című beszélgetés elején **Benedek András** bemutatta az öt korreferenst: **Körösné Mikis Mártát, Molnár Gyöngyvért, Ollé Jánost, Szűts Zoltánt, Molnár Györgyöt**, akik felvázolták munka- és kutatási területük fő elemeit.

Ezek után következett a szekcióvezetők rövid összefoglalója.

- **Kraiciné Szokoly Mária** egymondatos konklúziója: *Feladatunk a pályán a jó gyakorlatok keresése.*
- **Fábri György** arra jutott, hogy „*képezzünk olyan villanyszerelőket, akik Horatiust olvasnak*”. Vagyis az ember tudjon többet a szakmájánál.

Benedek András zárszavában az **e-learning** jelentőségét és az egész eseményt értékelte. Reményét fejezte ki, hogy számos alkalommal lesz még lehetősége a pedagógus társadalomnak, a mostanihoz hasonló szakmai párbeszédre, mert jelentős változások előtt állunk.